

॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥ विशालांबदरी ॥ २० ॥ भगवदवताराणां स्वस्तीत्याशिषातत्प्राकनीयस्य विश्वस्य कल्याणं चितितं भवति ॥ २१ ॥ २२ ॥
 तस्मादेव समुद्भूतं तेजोरूपगुणात्मकं ॥ येन संयुज्यते सूर्यस्ततो लोके विराजते ॥ ८ ॥ तस्माद्देवास्समुद्भूतः स्पर्शस्तु पुरुषोत्तमात् ॥ येन स्मयुज्यते वायुस्ततो लोका
 न्निवात्य सौ ॥ ९ ॥ तस्माच्चोत्तिष्ठते शब्दः सर्वलोके श्रवात्प्रभोः ॥ आकाशं युज्यते येन ततस्तिष्ठत्यसंवृतं ॥ १० ॥ तस्माच्चोत्तिष्ठते देवास्सर्वभूतगतं मनः ॥ चंद्र
 मायेन संयुक्तः प्रकाशगुणधारणः ॥ ११ ॥ सद्भूतोत्पादकं नाम तत्स्थानं वेदसंज्ञितं ॥ विद्यासहायो यत्रास्ते भगवान्दृश्यकव्यभुक् ॥ १२ ॥ ये हि निष्कलुषालोके
 पुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां वैक्षेममध्वानं गच्छतां द्विजसत्तम ॥ १३ ॥ सर्वलोके तमो हंता आदित्योद्धारमुच्यते ॥ आदित्यदग्धसर्वांगा अदृश्याः केनचित्कचि
 त् ॥ १४ ॥ परमाणुभूता भूत्वा तु तदेवं प्रविशंत्युत ॥ तस्मादपि च निर्मुक्ता अनिरुद्धतनौ स्थिताः ॥ १५ ॥ मनोभूतास्ततो भूत्वा प्रद्युम्नं प्रविशंत्युत ॥ प्रद्युम्नाच्चापि
 निर्मुक्ता जीवं संकर्षणं ततः ॥ १६ ॥ विशंति विप्रप्रवराः सांख्या भागवतैः सह ॥ ततस्त्रैगुण्यहीनास्ते परमात्मानमंजसा ॥ १७ ॥ प्रविशंति द्विजश्रेष्ठाः क्षेत्रज्ञानि
 गुणात्मकं ॥ सर्वा वासं वासुदेवं क्षेत्रज्ञं विद्धितत्त्वतः ॥ १८ ॥ समाहितमनस्काश्च नियताः संयतेंद्रियाः ॥ एकांतभावोपगता वासुदेवं विशंतिते ॥ १९ ॥ आ
 वामपि च धर्मस्य गृहे जातौ द्विजोत्तम ॥ रम्यां विशालामाश्रित्य तपउग्रं समास्थितौ ॥ २० ॥ ये तु तस्यैव देवस्य प्रादुर्भावाः सुरप्रियाः ॥ भविष्यंति त्रिलोकस्था
 स्तेषां स्वस्तीत्यथो द्विज ॥ २१ ॥ विधिनास्वेन युक्ताभ्यां यथा पूर्वं द्विजोत्तम ॥ आस्थिताभ्यां सर्वकृच्छ्रं व्रतं सम्यगनुत्तमं ॥ २२ ॥ आवाभ्यामपि दृष्टस्त्वं श्वेतद्वीपे
 तपोधन ॥ समागतो भगवता संकल्पं कृतवांस्तथा ॥ २३ ॥ सर्वं हि नौ संविदितं त्रैलोक्ये सचराचरे ॥ यद्भविष्यति वृत्तं वा वर्तते वा शुभाशुभं ॥ सर्वसतेकथितवा
 न्देव देवो महामुने ॥ २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तयोर्वाक्यं तपस्युग्रे च वर्ततोः ॥ नारदः प्रांजलिर्भूत्वा नारायणपरायणः ॥ २५ ॥ जजाप विधि
 वन्मंत्रान्नारायणगता न्वहून् ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं हि नरनारायणाश्रमे ॥ २६ ॥ अवसत्समहाते जानारदो भगवानृषिः ॥ तमेवाभ्यर्चयन् देवं नरनारायणौ चतौ ॥
 ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिः ० मोक्ष ० प ० नारायणीये चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच

कस्यचित्त्वथ कालस्य नारदः परमेष्ठिजः ॥ दैवं कृत्वा यथान्यायं पित्र्यं च क्रेततः परं ॥ १ ॥
 ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ इति शांतिः ० मोक्ष ० प ० नै ॥
 भा ० चतुश्चत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३४४ ॥ ॥ ७३ ॥ देवताकां यजेतेत्यादिप्रश्नजातस्योत्तरमुक्तं विधिना केन जुहुयाद्वैवं पित्र्यं तथैव चेत्यस्योत्तरमाह कस्यचित्त्वथेत्यादिना ॥ १ ॥